

متن پرسش

عرض سلام و احترام دارم خدمت شما استاد گرامی: من هرچه از طریق عقلانی بررسی می‌کنم می‌بینم اسلام و ادیان ابراهیمی دینهای درستی نیستند. پس از آن می‌خواهم ببینم خدا هست یا نه که باز هم از طریق عقلانی به این نتیجه می‌رسم که بر من معلوم نیست خدا وجود دارد یا خیر. اما هم از طریق دیدن اثر او در زندگیم (مثلاً اینکه کارها مطابق میل من پیش نمی‌رود و شاید مطابق میل دیگرست) و هم اینکه از نظر دلی، فکر می‌کنم خدا هست یا من دوست دارم باشد. این وسط من باید چکار کنم؟ دل را ملاک قرار دهم یا عقل را؟ ۱. رضایت مهم تر است یا واقعیت؟ همینطور در جایی یک سوال پرسیده شده بود از شما و فرموده بودین طبق نظر حکما همینکه خداوند هست، مخلوق هم در صحنه هست. این مقداری شبیه ادیان هندو بود. ۲. این یعنی ما بخشی از خداییم؟ در بخش خدایان فلسفی که مطالعه می‌کردم مفهومی بود تحت عنوان همه در خدایی یا وحدت حقیقی (Panentheism) امری که شما فرمودین به این امر اشاره دارد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: پیشنهاد می‌شود با رجوع به مباحثی مانند «برهان صدیقین» از یک طرف متوجه رابطه «ما» با خدا، و از طرف دیگر رابطه خدا با «ما» خواهیم شد و البته این نیاز به آن دارد که حقیقتاً با عقل خود در این برهان وارد شویم. و در مورد رابطه نسبت ما با انبیاء و ائمه در میدان عقل می‌توانید به کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» رجوع فرمایید که روی سایت هست همان‌طور که بحث «برهان صدیقین» روی سایت می‌باشد. موفق باشید

<https://lobolmizan.ir/book/Y1?mark=%D8%AF%D9%87%20%D9%86%DA%A9%D8%AA%D9%87>

<https://lobolmizan.ir/sound/641?mark=%D8%AF%D9%87%20%D9%86%DA%A9%D8%AA%D9%87>